

året 2003, medens de kommunale oplysninger drejer sig om vinterhalvåret 2002/03.

Det kan dog konkluderes, at kommunerne ikke altid er orienteret om den videre sagsgang hos politiet. Tallene indikerer, at politiet i langt flere tilfælde end fremgår af de kommunale indberetninger forfølger indgivne politianmeldelser, ligesom det kan konstateres, at kommunerne i et vist omfang trækker politianmeldelser tilbage.

Samlet tegner der sig imidlertid et billede af, at en stor del af de personer, der ikke efterkommer en kommunes fraflytningspåbud, ikke bliver retsforfulgt. En del fordi de ikke politianmeldes af den pågældende kommune, eller fordi politianmeldelserne trækkes tilbage af kommunerne, og en del fordi politiet på trods af politianmeldelse ikke forfølger sagen.

I forbindelse med politiets forfølgelse af sagerne skal det bemærkes, at bevisbyrden i sagerne normalt vurderes at være let for anklagemyndigheden at løfte – idet den nye lovgivning reelt betyder, at den der har registreret bopæl i et sommerhus, skal dokumentere, at vedkommende bor lovligt – i modsætning til tidligere, hvor det var myndighederne, der skulle bevise, at vedkommende boede ulovligt.

5.2 Tvangsbøder

Efterkommes et flyttepåbud ikke rettidigt, skal kommunalbestyrelsen ligeledes pålægge sommerhusbeboeren/erne daglige tvangsbøder indtil flyttepåbuddet er efterkommet.

Efterkommes påbuddet herefter fortsat ikke, skal kommunalbestyrelsen foretage inddrivelse af tvangsbøderne. Inddrivelsen foretages mindst hver 4. uge for påløbne ikke betalte tvangsbøder – første gang således senest 4 uger efter, at pålæggelsen af tvangsbøder er påbegyndt.

Inddrivelsen af tvangsbøderne varetages i praksis af den kommunale pantefoged og fastsættes ud fra et niveau på ca. 300 kr. om dagen under hensyn til de pågældendes økonomiske situation, og normalt ikke til mindre end 150 kr. dagligt. Tvangsbøderne, som der er udpantningsret for, tilfalder kommunen.

Det fremgår af talmaterialet, at kommunerne efter en indkøringsfase i årene 2001 – 2003 i 70 – 80 % af de tilfælde, hvor flyttepåbuddet ikke var efterkommet til tiden, har pålagt de pågældende tvangsbøder. I 2004 er tallet faldet til godt 50 %.

Det kan konstateres, at antallet af pålagte tvangsbøder til stadighed er en smule mindre end antallet af politianmeldelser.

Politianmeldelsen har imidlertid til formål at sanktionere en strafbar handling, medens tvangsbøder udstedes for at regulere og påvirke en adfærd og falder væk ved lovliggørelse. Det fremgår derfor også af bemærkningerne til stop- og afviklingslovene, at pligten til at udstede tvangsbøder ikke gælder, »hvis det vil være åbenbart meningsløst at pålægge tvangsbøder, f.eks. fordi det rent tidsmæssigt ikke vil være muligt at foretage inddrivelse af disse«.

Det kan konstateres, at kommunerne i meget begrænset omfang har kunnet inddrive tvangsbøder. Antallet af personer, der de enkelte år har betalt tvangsbøder, har endnu ikke været over 11 personer.

En del tvangsbøder falder væk, fordi de pågældende beboere fraflytter boligen i sommerhusområdet. I disse tilfælde opfylder tvangsbøderne deres formål, nemlig at få lovliggjort det pågældende ulovlige forhold.

Skov- og Naturstyrelsen er imidlertid også orienteret om eksempler, hvor kommunen ikke har formået at inddrive tvangsbøderne inden 1. april, hvor det bliver lovligt at være CPR-tilmeldt i et sommerhusområde, og hvor bøderne derfor falder væk.

Indenfor denne kategori synes der både at være tilfælde, hvor den kommunale administration ikke har været tilstrækkelig effektiv og tilfælde, hvor det er lykkedes den ulovlige sommerhusbeboer at trække sagen i langdrag uden, at der vurderes at være noget at kritisere i kommunens forvaltning omkring sagsbehandlingen.

I forbindelse med gennemførelse af strukturreformen er det regeringens plan at ændre forskellige love bl.a. planlovens § 51 A, således at opkrævning og inddrivelse af visse fordringer samles i Skatteministeriet pr. 1. januar 2005.

De planlagte ændringer vil betyde, at kommunerne i stedet for at inddrive tvangsbøderne skal oversende dem »til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Oversendelsen foretages mindst hver 4. uge for påløbne ikke betalte tvangsbøder, første gang senest 4 uger efter, at pålæggelsen af tvangsbøderne er påbegyndt.«

Den nye ordning vil i vidt omfang efterkomme kommunernes ønske om ikke at skulle anvende ressourcer til inddrivelse af tvangsbøder, jf. næste afsnit.

5.3 Kommunernes vurdering af virkemidlerne

Den normale praksis i kommunerne er, at sagsbehandleren i forbindelse med politianmeldel-